

Životopis MUDr. Anny Polákové

Paní doktorka se narodila r. 1933 na jižním Slovensku. Její tatínek tam pracoval jako četník. Rodina zde žila do jejích tří let. Rodiče si však stále přáli, aby malá Anička a její bratr měli české vzdělání, proto otec zažádal o přeložení do Čech. Nakonec tedy všichni přesídlili do Mladých Buků u Trutnova, kde tatínek dostal nové místo na četnické stanici. Rodině se zdejší prostředí líbilo.

Bohužel začala válka, Mladé Buky se staly součástí Sudet a rodina prchala před Němci na Kutnohorsko, kde měla kořeny. Otec byl nakonec přeložen do Golčova Jeníkova a zde všichni setrvali až do osvobození obce Rudou armádou, na které si paní doktorka dobře pamatuje.

Po konci války zaujala jejího tatínka výzva českému četnictvu, aby podpořili naše vysídlené pohraničí a šli do bývalých Sudet, kde bylo třeba obsadit důležitá místa. Němci byli postupně odsunováni. Rodiče se rozhodovali mezi Karlovými Vary a Mariánskými Lázněmi, které nakonec zvítězily.

Nového prostředí se tehdy dvanáctiletá Anička nebála, byla spíše zvědavá. Koncem května nastoupil zde její tatínek jako četník a rodina se za ním během roku 1945 přestěhovala.

Paní doktorka se zde setkala s americkou armádou a překvapily ji rozdíly mezi krásně oblečenými a elegantními Američany a zaprášenými vojáky Rudé armády, kteří přišli přímo z válečného pole. Byla šťastná, že válka skončila.

V Mariánských Lázních paní doktorka nastoupila do sekundy místního státního reálného gymnázia. Když předložila své vysvědčení se samými jedničkami a jednou dvojkou z krasopisu, byla přijata bez přijímacích zkoušek. Jejím třídním učitelem se stal pan Jaroslav Gotthard. Ten své studenty vybavil vynikajícími znalostmi z přírodních věd, které se pak paní doktorce velmi hodily při studiu medicíny.

Po r. 1948 bylo gymnázium v Mar. Lázních zrušeno, nahradila ho dělnická příprava na vysoké školy. Paní doktorka tedy dokončila studium v Plané, kde také na zdejším gymnáziu odmaturovala.

Už od sekundy si přála věnovat se pediatrii, chtěla vždy pomáhat lidem a hlavně dětem. Ale po r. 1948 nebylo snadné se na školu dostat, pokud člověk neměl správný kádrový materiál. Zkoušky na medicínu sice udělala, ale nebyla přijata. Mezitím nastoupila jako

pomocná zubní laborantka a instrumentářka v Mar. Lázních. Další rok se pokusila o medicínu znovu a přes počáteční váhání se nakonec nechala přesvědčit ke studiu stomatologie v Plzni. Při něm výborně využila vše, co se jako laborantka naučila. Studium ji bavilo, dařilo se jí a studentské roky si užívala.

Paní doktorka se díky zubům seznámila i se svým manželem, když působila ve vojenském prostoru v zámečku na Kladské. Její budoucí manžel, tehdy nadporučík, tam působil jako velitel. I pana nadporučíka začal bolet zub a usedl do jejího zubařského křesla.

Oba mladí lidé v sobě našli zalíbení, ale její budoucí manžel si dlouho netroufl dát najevo, že se mu paní doktorka líbí. Ale nakonec vše dopadlo dobře a jejich manželství bylo celoživotní a velmi krásné. Oba je spojovala láska k přírodě a další společné zájmy.

Paní doktorka pracovala celý život v Mar. Lázních s dospělými i s dětmi, stala se z ní vynikající a uznávaná zubní lékařka a jeden čas měla ordinaci i v naší ZŠ Úšovice.

Paní doktorka je i nyní velmi aktivní, ráda tančí a zpívá, zajímá se o současné dění, je velmi společenská a milá.

Setkání s ní bylo pro nás velkou ctí a jsme moc rádi, že jsme s ní mohli spolupracovat.